

[Bente Juncker]

Finder regeringen virkelig, at det er i orden?

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Efter socialministerens mening har vi jo ikke rigtig forstået det her. Men det har vi altså nu på vores facon.

Vi mener, at det forslag, der blev fremsat, var et godt forslag. Vi mener, at der er sket en forringelse af forslaget, og derfor vil vi undlade at stemme. Vi mener, at det er bedre end det bestående; derfor stemmer vi ikke imod det.

Men det var nu en søforklaring, vi fik med hensyn til argumentationen for, at det skulle være inden for samme husstand. Det kan godt være, at det hidtil har vist sig, at de fleste ansøgere har været fra samme husstand. Men hvad så med stabiliteten? Den mor og den datter, der eventuelt bliver godkendt, hvem af dem har hovedansvaret? Er det den ældste, eller er det den yngste? For det kunne jo godt være, at datteren efter 14 dage flytter hjemmefra og ikke mere hører til husstanden.

Og så vil jeg sige, at med hensyn til homofile er det sådan, at det er kommunerne, der antager og godkender en dagplejemor eller -far, og jeg gad se de kommuner, der ville godkende to af samme køn, som man vidste levede homoseksuel. Jeg tror ikke, at nogen forældre ville sige ja til at have deres børn dér; forældrene kan jo nægte det, og hvis der kommer sager frem af den art, mener jeg, det er vores opgave i Folketinget at tage problemet op. Dér er jeg til dels enig med socialministeren, men måske ikke i den måde, svaret formuleres på. Jeg mener, vi skal understrege, at det er kommunernes ansvar, og at forældrene har ret til at sige nej til, at deres børn bliver passet sådan et sted.

Men argumentationen for, at det skal være inden for samme husstand – at det skulle give større stabilitet – den tror vi ikke på.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg kan kun give fru Inger Stilling Pedersen ret i – og det er et svar til fru Bente Juncker – at det er kommunerne, der skal godkende, om et par af samme køn skal have status som dagplejere. Det skal hverken regeringen eller Folketinget blande sig i, sådan som loven er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1–3, § 1, således ændret, og § 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forhandling om redegørelse nr. R 11:

Energiministerens redegørelse af 20. marts 1990 om øget anvendelse af kraftvarme, naturgas og andre miljøvenlige brændsler.

(Redegørelsen anmeldt 20/3 90. Redegørelsen givet 20/3 90. Meddelelse om forhandling 20/3 90).

Sammen med denne sag foretoges den sidste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

6) Forhandling om redegørelse nr. R 15:

Energiministerens redegørelse af 4. april 1990 om energihandlingsplanen »Energi 2000 – handlingsplan for en bæredygtig udvikling«.

(Redegørelsen anmeldt 4/4 90. Redegørelsen givet 4/4 90. Meddelelse om forhandling 4/4 90).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne henstille, at man forholder sig i ro.

Efter ønske skal jeg fastsætte en taletid på 15 minutter for ordførerne i første omgang.

Forhandling

Poul Nielson (S):

Energipolitikken er jo ikke noget konfrontationsområde i dansk politik. Vi har bevæget os i et årti fra defensiv krisepolitik til offensiv, miljøpræget og industripolitisk præget energipolitik. Vi har også bevæget os fra et område, som